

Stoere zeebonk in Kuifjes huis

Hergé Museum exposeert stripfiguur Corto Maltese en zijn bedenker

●●●●○

HUGO PRATT: RENCONTRES ET PASSAGES
EXPOSITIE

GEERT DE WEYER

Corto Maltese is terug. Naar aanleiding van de twintigste verjaardag van het overlijden van de Italiaanse grootmeester Hugo Pratt, krijgt diens legendarische stripfiguur een nieuw album. Dat en ook Pratts literaire bronnen worden stijlvol geëxposeerd in het Hergé Museum.

In 1973 legde een fotograaf van het blad *L'Europeo* op het stripfestival van Angoulême de eerste kennismaking vast tussen de Belgische stripauteur Hergé en diens Italiaanse collega Hugo Pratt. Geen enkele andere Europese stripauteur kon op dat moment op zoveel naam en faam rekenen.

Met die foto start de expo *Rencontres et passages* in het Hergé Museum in Louvain-La-Neuve. "Als mens hadden ze niets gemeen, als stripauteur des te meer", benadrukt curator Patrizia Zanotti. "Beiden verlegden de grenzen van het beeldverhaal, zetten het avontuur centraal en stuurden hun helden de hele wereld rond." Maar terwijl Hergé zich daarbij qua research beperkte tot reisbladen, trok Hugo Pratt de hele wereld rond.

"Waar zijn Corto opdook, daar was Pratt geweest."

Corto Maltese dook in 1967 op in het stripblad *Sgt. Kirk*. Drie jaar later verscheen hij in het nog bekendere blad *Piff* en kon hij écht geschiedenis beginnen te schrijven. Corto was een samensmelting van Hugo Pratts Venetiaanse afkomst, zijn Afrikaanse kindertijd en zijn Zuid-Amerikaanse jeugd. Wat Pratt met zijn papieren zee-schuimer gemeen had, was diens anti-kolonialistische ideeëngoed; de boodschap dat de wereld zonder culturele of geografische grenzen moest zijn. Vooroordelen waren hem vreemd. Maltese had zwarte zusters, indiaanse neven, ging om met hoeren en schooiers. Zo ook Pratt. In zijn verhalen gebruikte hij ook zijn kennis van naoorlogse politieke systemen

► Corto Maltese zoals hij op de affiche staat van *Rencontres et passages*.

© RV

en militaire onderwerpen, enkel met de bedoeling om die tegen die systemen te gebruiken.

Corto was het resultaat van heel wat literaire inspiratoren, benadrukte Pratt zijn leven lang. Net die bronnen vormen de rode draad van deze expo. In totaal gaat het om achttien schrijvers. Naast hun namen hangen originele platen en aquarellen die rechtstreeks betrekking hebben op die auteurs. Zo vormde Shakespeare de inspiratie voor de strip *De Kelten*, was de aanwezigheid van Jorge Luis Borges in het album *Tango* erg voelbaar en ademt *Het gouden huis* van *Samarkand* de sfeer uit van Rudyard Kipling.

Andere aangehaalde inspiratoren zijn onder meer William Butler Yeats, Arthur Rimbaud of Robert Louis Stevenson. Ook de bekende Amerikaanse stripauteur Milton Caniff maakt zijn opwachting. Voor sommigen leek Pratt diens werk geplagieerd te hebben, maar in een tentoongestelde brief uit 1972 van Caniff zelf feliciteert hij Pratt er zelfs voor.

Vooroordelen waren hem
vreemd. Maltese had zwarte
zusters, indiaanse neven, ging
om met hoeren en schooiers.
Zo ook Pratt

Mooi, al is er een minpuntje in dit alles: De beloofde vijftalige expo – inclusief Nederlands, Engels en Spaans – ging wegens tijdgebrek niet door. Hier is enkel Frans en Italiaans te lezen. Of de vertaling volgt? Wellicht, klonk het, al bleven garanties uit.

Het is de enige smet op deze verder vlekkeloze, stijlvolle expositie. Knap is ook hoe *Onder de middernachtzon*, het nieuwe Corto-album van de geëngageerde Spanjaarden Juan Díaz Canales en Rubén Pellejero, in een aparte ruimte werd geïntegreerd. Voor de echte Pratt-fan klinkt het wellicht als heiligschennis, maar hun originelen moeten qua sfeer en rijkdom niet onderdoen voor die van grootmeester Pratt zelf.

Onder de middernachtzon verschijnt op 17 november in het Nederlands (Casterman).

De expo in het Hergé Museum loopt tot 6 januari.

www.museeherge.com

